

Republika Hrvatska
Trgovački sud u Splitu
Split, Sukoišanska br. 6

Poslovni broj: 9 Ovr-15/21

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

I

ZAKLJUČAK

Trgovački sud u Splitu po sucu ovog suda Vinki Mitrović, u ovršnoj stvari ovrhovoditelja ODVJETNIK ALEN IVKOVIĆ iz Rijeke, Užarska 28, OIB: 63957064080, zastupan po punomoćniku Suzani Trputac, odvjetnici u Rijeci, protiv ovršenika HELIOS FAROS d.d., Stari Grad, Naselje Helios 5, OIB: 48594515409, zastupan po punomoćniku Goranu Katura, odvjetniku u Splitu, radi prisilne naplate iznosa od 1.708.764,75 kn, povodom prijedloga ovršenika za odgodu ovrhe, 19. travnja 2022.

riješio je

Usvaja se prigovor ovršenika za odgodom ovrhe određene rješenjem o ovrsi Trgovačkog suda Split od 30. srpnja 2021. br. Ovr-15/21. koja će trajati do pravomoćnog završetka parničnog postupka radi proglašenja ovrhe nedopuštenom

zaključio je

Upućuje se ovršenik da u roku od 15 dana od pravomoćnosti ovog rješenja pokrene parnicu radi proglašenja ovrhe nedopuštenom

Obrazloženje

1.Ovršenik dana 9. kolovoza 2021. podnosi žalbu protiv rješenja o ovrsi Trgovačkog suda Split od 30. srpnja 2021. br. Ovr-15/21, te istu pobija iz više razloga iz članka 50. stavak 1 točka 3, 2, 5, 7-10 OZ-a, te predlaže da sud uputi ovršenika da u roku od 15 dana pokrene parnicu radi proglašenja ovrhe nedopuštenom.

2. U odnosu na žalbenu osnovu iz čl. 50. st. 1. toč. 3. OZ-a ističe kako se rješenje o ovrsi na temelju ovršne isprave može pobijati žalbom ukoliko je ovršna isprava ukinuta, poništena, preinačena ili na drugi način stavljena izvan snage, odnosno ako je na drugi način izgubila svoju djelotvornost ili je utvrđeno da je bez učinka. U odnosu na ovaj žalbeni razlog ističe se kako je točno da je Rješenjem o

potvrdi stečajnog plana i to točkom VIII b) i XI. određeno kako će ovršenik nakon pravomoćnosti Rješenja o potvrdi stečajnog plana Trgovačkog suda u Splitu broj 11 St-9/2015-365, 21. studenog 2018. godine i u roku od tri dana, od dana pravomoćnosti rješenja o upisu provedenog povećanja temeljnog kapitala uplatom u novcu iz sredstava uplaćenog uloga u povećanje temeljnog kapitala, izvršiti uplatu iznosa od 1.708.764,75 kn korist stečajnog vjerovnika Futurum komunikacije d.o.o., (koje društvo je naknadno pripojeno drugom društvu ČETVRTA GENERACIJA d.o.o.). Ovršenik je u cijelosti postupio po rješenju o potvrdi stečajnog plana i dana 14. svibnja 2019. izvršio uplatu iznos od 1.708.764,75 kn u korist računa sudskog depozita Trgovačkog suda u Splitu HR1623900011300000664. Naime, ovršenik je pokušao ispuniti svoju tražbinu prema stečajnom vjerovniku Futurum komunikacije d.o.o. no navedeno društvo nema otvoren niti jedan transakcijski ili žiro račun, što inače predstavlja stečajni razlog. Zbog navedenog, ovršenik je bio primoran ispunjenje duga izvršiti uplatom u sudski depozit Trgovačkog suda u Splitu, te stoga ovršenik s navedenim sredstvima, uplaćenim na sudski depozit na ime FUTURUM KOMUNIKACIJA d.o.o., ne može više raspolagati. Navedeni depozit je otvoren dana 14. svibnja 2019., dakle prije nego je sud donio pobijano rješenje o ovrsi, a ovo sve je vrlo dobro poznato i ovrhovoditelju Alenu Ivkoviću, kao i direktoru društva Futurum komunikacije d.o.o. i Četvrta generacija d.o.o. Davidu Ilijevskom, koji je s ovrhovoditeljem sklopio nezakoniti Ugovor o prijenosu tražbine. Ovršna isprava – rješenje o potvrdi stečajnog plana – izgubila svoju djelotvornost prema ovršeniku, koji je svoju obvezu ispunio, a čime su se obistinili žalbeni razlozi propisani čl. 50. st. 1. toč. 3. OZ-a. te u tom smislu, ovrhovoditelju ne mogu pripadati niti zakonske zatezne kamate koje je sud izrekom pobijanog Rješenja o ovrsi priznao ovrhovoditelju, a na teret ovršenika. Sukladno članku 190. stavak 4 ZOO-a, kamate su prestale teći danom polaganja iznosa tražbine u sudski depozit. Nadalje, ovršenik ima pravo istaknuti ovaj prigovor i ovrhovoditelju Alenu Ivkoviću, kao primatelju ustupljene tražbine sve na temeljem čl. 84. st. 2. ZOO-a kojim je određeno da dužnik može isticati primatelju, pored prigovora koje ima prema njemu, i one prigovore koje je mogao istaknuti ustupitelju do časa kad je saznao za ustupanje.

3. U odnosu na žalbeni razlog iz čl. 50. st. 1. toč. 7. OZ-a ističe se kako navedenom točkom OZ-a određeno da se rješenje o ovrsi na temelju ovršne isprave može pobijati žalbom ukoliko ovrhovoditelj nije ovlašten tražiti ovrhu na temelju ovršne isprave, odnosno nije ovlašten na temelju nje tražiti ovrhu protiv ovršenika. S tim u svezi ističe se kako ovrhovoditelj Odvjetnik Alen Ivković nije ovlašten tražiti ovrhu na temelju ovršne isprave – rješenja o potvrdi stečajnog plana prema ovršeniku, jer ovrhovoditelj Alen Ivković nije vjerovnik u stečajnom postupku i prema tome ne može i nema pravo tražiti temeljem te isprave ovrhu protiv ovršenika. Tražbina koju Četvrta generacija d.o.o. kao pravni sljednik Futurum komunikacija d.o.o. prenosi na ovrhovoditelja jest tražbina iz stečajnog postupka, međutim ta se tražbine u stečajnom postupku mogu se prenositi samo tijekom trajanja stečajnog postupka, kako to proizlazi iz obrazloženja rješenja VTS RH, poslovni broj PŽ-2937/2020, kojim se odbija žalba Alena Ivkovića, od 16. srpnja 2020. Međutim da jedini način prenošenja tražbine na treću osobu je moguć dok traje stečajni postupak primjenom čl. 146. SZ. Slijedom navedenog, društvo Četvrta generacija d.o.o. i njegov direktor David Ilijevski sklapajući ništetan Ugovor o prijenosu tražbine, postupili su suprotno izričitoj zakonskoj zabrani, slijedom čega ovrhovoditelj Alen Ivković nema ovlaštenja tražiti ovrhu i iz razloga, što tražbinu iz stečajnog postupka nije stekao tijekom trajanja toga postupka, te ju nije stekao temeljem članka 146. SZ te nema aktivnu legitimaciju u ovome ovršnom postupku tražiti prisilnu naplatu. Nadalje, u izreci Rješenja o ovrsi uopće se ne

spominje prijenos tražbine Futurum komunikacija d.o.o. na ovrhovoditelja temeljem Ugovora prijenosu o tražbine, od 20. svibnja 2021.

4. U odnosu na žalbeni razlog iz čl. 50. st. 1. toč. 10. OZ-a ističe se kako je navedenom točkom određeno da se rješenje o ovrsi na temelju ovršne isprave može pobijati žalbom ukoliko je ispunjenje tražbine makar i na određeno vrijeme odgođeno, zabranjeno, izmijenjeno ili na drugi način onemogućeno zbog činjenice koja je nastala u vrijeme kad je ovršenik više nije mogao istaknuti u postupku iz kojega potječe odluka. Naime, ovršeniku Helios Faros d.d. je zabranjeno ispunjenje tražbine prema ovrhovoditelju u ovom postupku Alenu Ivkoviću, jer bi s jedne strane, to bilo štetno za ovršenika jer bi time isti dva puta ispunio jednu te istu tražbinu (već je ispunio tražbinu plaćanjem iznosa u sudski depozit), a s druge strane bi ovršenik postupio protivno kogentnoj odredbi čl. 17. Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi (dalje u tekstu ZFPPN) kojom odredbom je izrijekom zabranjeno insolventnom dužniku (Četvrta generacija d.o.o.) da prenosi tražbine u vrijeme insolventnosti odnosno nelikvidnosti. Naime, odredbom čl. 17. ZFPPN određeno je sljedeće: (1) Poduzetnik u stanju nelikvidnosti ne smije obavljati nikakva plaćanja osim onih koja su nužna za redovno poslovanje. (3) Poduzetnik u stanju nelikvidnosti ne smije poduzimati radnje koje bi za posljedicu imale oštećenje ili dovođenje vjerovnika u neravno pravo položaj. (4) Radnjama iz st. 3. ovog članka osobito se smatraju: preusmjerenje novčanih i financijskih tijekova na drugu osobu, davanje zajma, isplaćivanje predujma dobiti ili dobiti, isplaćivanje dividende, obavljanje prijenosa na treće osobe, osobito na povezana društva." Stoga u svezi s navedenim nesporno je kako je društvo Četvrta generacija d.o.o. nelikvidno a, "izvorni" vjerovnik ovršenika bilo je društvo TELLIN HOTELI d.o.o. OIB 50604517839, nad kojim društvom je bio pokrenut prethodni postupak radi otvaranja stečajnog postupka, a sve zbog neprekidne blokade računa u iznosu koji je bio veći od 10.000.000,00 kn. Prije otvaranja stečaja nad ovim društvom, isto je pripojeno novom društvu FUTURUM KOMUNIKACIJE d.o.o., zbog čega je društvo TELLIN HOTELI d.o.o. prestalo postojati, no sva njegova prava i obveze (što uključuje i dug od više od 10.000.000,00 kn) pripajanjem su preneseni u cijelosti na društvo FUTURUM KOMUNIKACIJE d.o.o. koje postaje njegov univerzalni pravni sljednik. Društvo FUTURUM KOMUNIKACIJE d.o.o. nakon izvršenog pripajanja, dana 14. lipnja 2018. zatvara svoj jedini transakcijski račun (kojeg je imalo otvoreno kod Raiffeisenbank d.d.), a sve kako bi izbjeglo blokadu računa i posljedično pokretanje postupka za otvaranje stečaja i nad njim. Nakon toga, društvo FUTURUM KOMUNIKACIJE d.o.o. ponovno se pripaja novoosnovanom društvu ČETVRTA GENERACIJA d.o.o. koje također nema otvoren transakcijski račun, a sve kako se niti ovom društvu (koje je sada pravni sljednik prva dva društva) ne bi blokirao račun, te kako bi se izbjegao stečajni postupak i nastavilo oštećenje vjerovnika. Sve ovo dobro je poznato ovrhovoditelju i direktoru društva Četvrta generacija d.o.o. Iz navedenog, sasvim je jasno kako je društvo ČETVRTA GENERACIJA d.o.o. nelikvidno, jer je s jedne strane preuzelo dug koji je 2017. iznosio preko 10.000.000,00 kn (a sada je i znatno veći), a s druge strane, društvo koje nema otvoren transakcijski račun smatra se nesposobnim za plaćanje, a što predstavlja jedan od stečajnih razloga. Slijedom svega navedenog, društvo ČETVRTA GENERACIJA d.o.o. je bez bilo kakve dvojbe nelikvidno te isto skladno čl. 17. st. 3. i 4. ZFPPN ne smije zaključiti Ugovor o prijenosu tražbine s ovrhovoditeljem budući na taj način na trećeg prenosi svoju tražbinu. Zbog navedenog, Ugovor o prijenosu tražbine je ništetan jer je protivan kogentnoj zakonskoj normi, a što je sve bilo poznato prenositelju i primatelju, iz Ugovora o prijenosu tražbine, dapače, isti su ovo napravili s izravnom namjerom povrede izričite zakonske

norme i s namjerom oštećenja drugih vjerovnika koji su u redosljedu naplate prije ovrhovoditelja, zbog čega su se ovakvim radnjama obistinila bitna obilježja kaznenih djela, a u kojem smislu će ovršenik poduzeti odgovarajuće radnje. S tim u svezi, izvještava se sud kako će ovršenik pokrenuti parnični postupka radi utvrđenje ništetnosti Ugovora o prijenosu tražbine.

5. U odnosu na žalbeni razlog iz čl. 50. st. 2. u svezi s st. 5. OZ-a, a koji se odnosi na bitne povrede ističe se da u konkretnom slučaju se radi o proturječnosti između izreke rješenje o ovrsi (u kojoj se ne spominje Ugovor o prijenosu tražbine) i obrazloženja rješenja, te nedostatak Ugovora o prijenosu koji je, uz to što je ništetan ne predstavlja javno ovjerovljenu ispravu budući potpis obje ugovorne strane na ugovoru nije javno ovjerovljen, kao i činjenice da ova tražbina, nije mogla biti prenesena na ovrhovoditelja jer se stečena protivno čl. 146. Stečajnog zakona, kojim je propisano da se tražbine mogu prenositi samo za vrijeme trajanja stečajnog postupka.

6. Ovršenik ističe kako je ovo predmetno Rješenje o ovrsi, već treći pokušaj ovrhovoditelja Alena Ivkovića kako bi se na bilo koji način pokušao domoći sredstava koja ne pripadaju njemu nego vjerovniku ovršenika, sada društvu Četvrta generacija d.o.o. S druge strane, vjerovnik Četvrta generacija d.o.o. vođen direktno Davidom Ilijevskim uporno ne želi otvoriti račun društva i na taj račun primiti sredstva, sve iz razloga jer će se otvaranjem računa automatski izvršiti blokada računa (kako je to već u žalbi obrazloženo i dokazano i jer samo Republici Hrvatskoj duguju preko 20.000.000,00 kn) i od sredstava uplaćenih od strane ovršenika biti namireni vjerovnici društva Četvrta generacija d.o.o. prema redosljedu naplate i prema dospelju njihovih tražbina. Ovakvu naplatu vjerovnika (prema zakonitom redosljedu naplate) svim sredstvima žele osujetiti ovrhovoditelj Alen Ivković i direktor sva tri društva (Tellin hoteli d.o.o., Futurum komunikacije d.o.o. i Četvrta generacija d.o.o.) Davidi Ilijevski, pa u ovom konkretnom slučaju temeljem Ugovora o prijenosu tražbine na ovrhovoditelja Alena Ivkovića prenose tražbinu u iznosu od 1.708.764,75 kn, dok društvo Četvrta generacija d.o.o., koje svojim vjerovnicima duguje milijunske iznose, ovim ugovorom ne dobiva nikakvu protučinidbu, odnosno ne dobiva bilo kakvu naknadu ili korist. Zbog navedenog, u konkretnom slučaju radi se o nedopuštenosti pobude koja je regulirana čl. 273. ZOO-a, što čini dodatni razloga zbog čega je pobijani Ugovor o prijenosu tražbine, od 20. svibnja 2021. godine, bez učinka. Naime, čl. 273. ZOO-a propisano je (1) Pobude iz kojih je ugovor sklopljen ne utječu na njegovu valjanost. (2) Ali ako je nedopuštena pobuda bitno utjecala na odluku jednog ugovaratelja da sklopi ugovor i ako je to drugi ugovaratelj znao ili morao znati, ugovor će biti bez učinka. (3) Besplatni ugovor nema pravni učinak i kad drugi ugovaratelj nije znao, ni morao znati da je nedopuštena pobuda bitno utjecala na odluku njegova suugovaratelja. (4) Odredba o nedopuštenosti činidbe primjenjuje se i na pobude za sklapanje ugovora." Slijedom navedenog, Ugovor o prijenosu tražbine, od 20. svibnja 2021. godine je besplatan, sve budući ovrhovoditelj Alen Ivković za stjecanje tražbine ne mora ništa platiti Prenositelju, pa se u konkretnom slučaju primjenjuje odredba čl. 273. st. 3. ZOO-a i ovaj ugovor je prema toj zakonskoj odredbi bez učinka. U konkretnom slučaju radi o razlozima odnosno žalbenim osnovama iz čl. 50. st. 1. toč. 7. OZ-a, pa se predlaže sudu da temeljem odredbe čl. 51. st. 1. OZ-a zaključkom ovršenika uputi u parnicu radi proglašenja ovrhe nedopuštenom i po ovom žalbenom osnovu.

7. U odnosu na prijašnje pokušaje ovrhovoditelja Alena Ivkovića da se na bilo koji način pokuša domoći sredstava koja ne pripadaju njemu, nego vjerovniku ovršenika, sada društvu Četvrta generacija d.o.o. ističe se kako je ovrhovoditelj Alen Ivković pred Općinskim sudom u Novom Zagrebu, Stalna služba u Samoboru još 2019. godine predložio donošenje rješenje o ovrsi protiv Helios Farosa d.d. kao ovršenikovog dužnika. Općinski sud u Novom Zagrebu, Stalna služba u Samoboru donio je Rješenje o ovrsi, od 21. svibnja 2019. godine poslovni broj OVR-634/19, kojim je usvojio prijedlog Alena Ivkovića, kao ovrhovoditelja za donošenje ovrhe na tražbini društva Futurum komunikacije d.o.o. koje ovaj ima prema društvu HELIOS FAROS d.d. u stečaju, temeljem pravomoćnog i ovršnog Rješenja Trgovačkog suda u Splitu, poslovni broj 11 St-9/2015, od 21. studenog 2018. godine kojim rješenjem je potvrđen Stečajni plan društva HELIOS FAROS d.d. u stečaju, te da ova tražbina iznosi 1.708.764,75 kn. Nadalje, Općinski sud u Novom Zagrebu, Stalna služba u Samoboru, a povodom žalbe i prigovora društva HELIOS FAROS d.d. donio je dana 23. srpnja 2019. godine Zaključak kojim upućuje HELIOS FAROS d.d., da u roku od 15 dana pokrene parnicu radi proglašenja nedopuštenom ovrhe određene Rješenjem o ovrsi, od 21. svibnja 2019. godine poslovni broj OVR-634/19 tog suda. Temeljem citiranog Zaključka, HELIOS FAROS d.d. podnio je tužbu radi proglašenja ovrhe nedopuštenom, dana 9. kolovoza 2019. godine pred Općinskim sudom u Novom Zagrebu, Stalna služba u Samoboru. Nadalje, ovrhovoditelj Alen Ivković je na temelju navedenog Rješenja o ovrsi, od 21. svibnja 2019. zatražio izravnu naplatu putem FINA-e, te pokušao od ovršenika HELIOS FAROS d.d. naplatiti iznos od 1.708.764,75 kn, zajedno s kamatama i troškovima. Nakon što je FINA izvršila zapljenu sredstava, na prijedlog ovršenika Helios Faros d.d., Općinski sud u Splitu je dana 16. rujna 2019. godine pod poslovnim brojem Ovr-1310/2019 donio Rješenje, kojim se pljenidba i prijenos novčanih sredstava koji se provode kod Financijske agencije u Rijeci na temelju ovršne isprave, pravomoćnog i ovršnog Rješenja o ovrsi Općinskog suda u Novom Zagrebu, Stalne službe u Samoboru, poslovni broj Ovr-634/2019, od 21. svibnja 2019, po zahtjevu za izravnu naplatu Alena Ivkovića, od 22. srpnja 2019. proglašavaju nedopuštenim, ovrha obustavlja te ukidaju sve provedene ovršne radnje. Navedeno prvostupanjsko rješenje Općinskog suda u Splitu, potvrđeno je u cijelosti Rješenjem Županijskog suda u Zagrebu, poslovni broj GŽ Ovr- 2504/2019, čime su pljenidba i prijenos pravomoćno proglašeni nedopuštenim.

8. Slijedom svega navedenog, predlaže se prvostupanjskom sudu da temeljem čl. 51. st. 2. OZ ovu žalbu ocjeni osnovanom, te ukine rješenje o ovrsi i ovršni prijedlog odbaci, podredno, da temeljem čl. 50. st. 5. OZ radi provjere osnovanosti navoda iz žalbe sasluša stranke i pregleda sve dokaze priložene uz žalbu, te nakon toga, da u cijelosti doneseno rješenje o ovrsi preinači i ovršni zahtjev odbije, podredno se prvostupanjskom sudu predlaže da: temeljem čl. 52. OZ-a zaključkom uputi ovršenika da u roku od 15 dana pokrene parnicu radi proglašenja ovrhe nedopuštenom zbog u ovoj žalbi obrazloženih svih žalbenih razloga iz čl. 50. st. 1. toč. 7 i 9. do 11. OZ-a.

9. Ovrhovoditelj u odgovoru na žalbu od 20. rujna 2021. u cijelosti osporava sve žalbene navode i žalbene razloge ovršenika, a osobito osporava navod da bi predmetna tražbina prestala ispunjenjem odnosno zasnivanjem sudskog depozita u korist vjerovnika, odnosno u korist prednika ovrhovoditelja, pa se predlaže naslovnom sudu da sukladno čl. 52. st. 3. OZ donese rješenje kojim ovršenika upućuje u parnicu radi proglašenja ovrhe nedopuštenom zbog navedenih razloga iz čl. 50. St. 1. Toč. 7. i 10. OZ zbog kojih je ovršenik izjavio žalbu, a u kojoj će predmet biti tvđenje da li je

predmetna tražbina prestala ispunjenjem ili nije prestala. Žalbeni razlog iz čl. 50. St. 1. toč. 3. OZ, na kojeg upućuje ovršenik svojom žalbom, da bi ovršna isprava izgubila svoju djelotvornost, neosnovan je u cijelosti. Stečajni plan niti rješenje o potvrdi stečajnog plana Trgovačkog suda u Splitu posl.br. St-9/2015-365 od 21. studenog 2018.g. nisu izgubili svoju djelotvornost, pa se ukazuje da je žalbeni razlog ovršenika iz čl. 50. st. 1. toč. 3. OZ neosnovan. Naime, svoju tvrdnju, da bi ovršna isprava (a to je u ovom postupku pravomoćno i ovršno rješenje o potvrdi Stečajnog plana posl.br. St-9/2015-365 od 21. studenog 2018.g.) izgubila svoju djelotvornost, ovršenik ničime ne dokazuje, pogotovo ne javnom ili javnoovjerovljenom ispravom, a niti se ta činjenica može utvrditi primjenom pravila o zakonskim predmnijevama. Ni stečajni plan, ni rješenje o potvrdi stečajnog plana, nisu ukinuti, preinačeni ili na drugi način stavljeni izvan snage, niti za takvo nešto postoje dokazi, čak naprotiv Stečajni plan je postao pravomoćan i ovršan, i u pretežitom dijelu (osim prema predniku ovrhovoditelja za predmetnu tražbinu) je i izvršen, a opće je poznata činjenica (koja je vidljiva iz sudskog registra) da je stečajni dužnik (sada ovršenik) nakon zaključenja stečajnog postupka nastavio poslovati upravo na temelju stečajnog plana i da je upravo na temelju pravomoćnog stečajnog plana stečajni postupak zaključen. No međutim, iz žalbenih navoda je vidljivo da ovršenik i taj žalbeni razlog nalazi u činjenici navodnog ispunjenja polaganjem dužnog iznosa u "sudski depozit", dakle žalbeni razlog zapravo predstavlja razlog iz čl. 50. St. 1. toč. 9. OZ. predmetna tražbina nije prestala, kako to pokušava prikazati ovršenik, niti je ispunjena predniku ovrhovoditelja – izvornom vjerovniku ovršenika Futurum komunikacije d.o.o., pa ne postoji žalbeni razlog iz čl. 50. St. 1. toč. 9. OZ. Ne ulazeći u razloge prijenosa novčanog iznosa od 1.708.745,75 kuna u korist računa Trgovačkog suda u Splitu (umjesto u korist vjerovnika) i to prije dospjeća te obveze prema vjerovniku (obveza je dospjela tek 04. lipnja 2019.), ovršenik ničime ne dokazuje da je tu uplatu izvršio u korist FUTURUM KOMUNIKACIJE d.o.o., kao svojeg vjerovnika, a niti uopće dokazuje da su bile ispunjene pretpostavke za zasnivanje depozita na sudu, odnosno da je vjerovnik bio u zakašnjenju, kao niti činjenicu da bi ovršenik pozivao svog vjerovnika na preuzimanje ispunjenja. Sama činjenica prijenosa nekakvog novčanog iznosa na račun suda (trećoj osobi) ne govori apsolutno ništa ! Ukoliko je tužitelj imao namjeru stvoriti učinak ispunjenja pravomoćno utvrđene tražbine, onda je trebao i morao postupiti sukladno odredbama Zakona o obveznim odnosima, koje reguliraju ispunjenje tražbine i eventualno zakašnjenje vjerovnika. Tako odredba čl. 164. Zakona o obveznim odnosima (dalje: ZOO) vrlo kognentno određuje da se obveza mora ispuniti vjerovniku ili osobi određenoj zakonom, sudskom odlukom ili ugovorom između dužnika i vjerovnika, ili onoj osobi koju odredi vjerovnik. Vjerovnik je čak i pozivao ovršenika na ispunjenje predmetne tražbine i to na vrlo konkretan način, ali je ovršenik to odbio i ignorirao. Ako pak ovršenik nije mogao (kako to ističe u žalbi) predmetnu obvezu ispuniti samom vjerovniku Futurum komunikacije d.o.o. plaćanjem na njegov račun (iz bilo kojeg razloga), onda ga je svakako bio dužan pozvati na preuzimanje ispunjenja, i tek nakon eventualnog njegovog zakašnjenja u preuzimanju ispunjenja je mogao položiti tražbinu u sudski plog, ali opet u korist vjerovnika, no međutim, ništa od toga nije učinio. Pretpostavke za polaganje tražbine u sudski depozit su pozivanje vjerovnika na ispunjenje i zakašnjenje vjerovnika. Da je u korist vjerovnika zasnovan sudski plog, onda bi sud vjerovnika pozvao na preuzimanje ploga sukladno čl. 193. ZOO i predao mu položeni iznos, no međutim, Trgovački sud u Splitu je suprotno tome, svojim rješenjem posl.br. St-9/2015-466 vrlo jasno i nedvosmisleno utvrdio da nije zasnovan nikakav sudski depozit u korist vjerovnika, te da prijenosom tog iznosa (što god on predstavljao) nije prestala tražbina vjerovnika prema ovršeniku. Na koncu, za osnivanje sudskog ploga odnosno

polaganje dugovane stvari moraju biti ispunjene zakonske pretpostavke iz čl. 186. St. 1. ZOO, o polaganju je dužnik dužan obavijestiti vjerovnika, dužnik mora dati izjavu da određenu stvar predaje u plog u korist vjerovnika, te se o polaganju donosi posebna odluka suda koja sukladno čl. 189. St. 3. ZOO mora postati pravomoćna. U konkretnom ovršenik kao dužnik niti je izjavio da predmetni iznos polaže za korist vjerovnika Futurum komunikacije d.o.o., niti je o polaganju obavijestio vjerovnika, niti je donesena bilo kakva odluka suda o polaganju u korist Futurim komunikacije d.o.o, niti je prethodno dužnik pozvao vjerovnika na preuzimanje ispunjenja, a niti je u konačnici do ispunjenja uopće došlo. Iznos prenesen na račun stečajnog suda je prenesen po nalogu ovršenika tek kao "rezervacija" (koji dokaz dostavlja i sam ovršenik) koji iznos ovršenik u svakom trenutku može povući (ako već nije), ali svakako takav prijenos nema nikakvog učinka prema vjerovniku, a pogotovo učinak prestanka i ispunjenja tražbine utvrđene pravomoćnim stečajnim planom i rješenjem o potvrdi stečajnog plana.

10. Žalbeni razlog iz čl. 50. st. 1. toč. 7. OZ, kojeg ističe ovršenik kojim prigovara aktivnoj legitimaciju ovrhovoditelja u cijelosti je neosnovan, pa se i zbog toga predlaže ovršenika uputiti u parnicu sukladno čl. 52. St. 3. OZ. Ovrhovoditelj raspolaže ovršnom ispravom i dokazom da je predmetna tražbina njegova, pa itekako ima pravni osnov i zakonsko pravo na ostvarenje pravomoćno utvrđene tražbine, a ostvarenje njegove tražbine pred sudom predstavlja vladavinu prava i pravnu sigurnost. Prije svega, ovrhovoditelj je javnoovjеровljenom privatnom ispravom (ugovorom o prijenosu tražbine) dokazao da je predmetna tražbina prenesena na njega, sukladno odredbi čl. 32. Ovršnog zakona, što znači da je dokazao i aktivnu legitimaciju i ovlaštenje tražiti ovrhu na temelju predmetne ovršne isprave. Prijenosom tražbine ovrhovoditelj je stekao prema ovršeniku po sili ugovora i po sili zakona (čl. 84. St. 1. ZOO) ista prava koja je imao ustupitelj, dakle, pravni položaj vjerovnika za predmetnu tražbinu, te mu svakako i ugovor i zakon daju ovlaštenje za prisilnu ovrhu, tako dugo dok mu tražbina ne bude nemirena. Navodi ovršenika da ovrhovoditelj nije vjerovnik u stečajnom postupku, odnosno bi se tražbina vjerovnika iz stečajnog postupka mogla prenositi samo tijekom trajanja stečajnog postupka, potpuno su promašeni i bez utjecaja na ovaj postupak. Činjenica što ovrhovoditelj nije bio vjerovnik u vrijeme otvaranja i vođenja stečajnog postupka, nije ni od kakvog utjecaja niti na pravo stečajnog vjerovnika da raspolaže svojom imovinom pa tako i predmetnom tražbinom utvrđenom stečajnim planom njezinim prijenosom, niti je od utjecaja na činjenicu da primatelj ustupljene tražbine stječe sva prava koja je imao ustupitelj. Upravo to određuje i odredba čl. 146. SZ-a, na koju se poziva ovršenik, a koja jasno određuje da stjecatelj tražbine stupa u pravni položaj svog prednika te da se prijenos tražbine dokazuje javnom ili javnoovjеровljenom ispravom, a što je ovrhovoditelji dokazao.

11. Ovrhovoditelj ističe da bi navodi ovršenika da prednik ovrhovoditelja u vrijeme prijenosa tražbine bio nelikvidan, u cijelosti su neosnovani i za to nema nikakvih dokaza, a niti su to činjenice koje su u ovom ovršnom postupku odlučne, niti se mogu ispitivati provođenjem dokaza, jer za to postoje posebne parnice pred redovnim sudom. Točno je da je odredbom čl. 17. Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi određeno da poduzetnik u stanju nelikvidnosti ne može poduzimati radnje koje bi imale za posljedicu oštećenje ili dovođenje vjerovnika u neravnopravni položaj, međutim, ovršenik nije vjerovnik ovrhovoditelja, niti prenošenjem tražbine na ovrhovoditelja, ovršeniku nastaje nekakva šteta (čak naprotiv njegova pozicija dužnika se ne mijenja bez obzira tko bio njegov vjerovnik) – što znači

da ovršenik nije ovlašten niti ima pravni interes isticati takav prigovor. Uzgred, dovodenje vjerovnika u neravnopravan položaj ili pak oštećenje vjerovnika predstavlja poboju radnju (čl. 66. i 67. ZOO), za koju je dopušteno pokretati parnice radi pobijanja dužnikovih pravnih radnji, a ne ništetan pravni posao, kako to smatra ovršenik, o čemu su drugostupanjski sud i revizijski sud u niz svojih odluka zauzeli stajalište da pravni posao kojom se oštećuju vjerovnici ili dovode u neravnopravan položaj ne predstavlja ništetan pravni posao, već pravnu radnju koju je dopušteno pobijati, naravno, ako za to postoje zakonske pretpostavke i pravni interes pobijatelja, a što ovršeniku svakako stoji na raspolaganju ukoliko smatra da za to ima ispunjene zakonske pretpostavke.

12. Ovršenik se poziva na pravomoćnu sudsku odluku, da je upravo pravomoćnim rješenjem o ovrsi Općinskog suda u Novom Zagrebu, Stalna služba u Samoboru posl.br. Ovr-634/2019 od 21. svibnja 2019.g., predmetna tražbina već pravomoćno zaplijenjena u korist ovrhovoditelja te je izrekom vrlo jasno naložen prijenos predmetne tražbine upravo na ovrhovoditelja, pa nisu jasni i razumljivi razlozi ovršenika, kada i sam zna i navodi da je upravo predmetna tražbina već zaplijenjena u korist ovrhovoditelja i da je upravo tim rješenjem naloženo ovrhovoditeljevom dužniku (Četvrta generacija d.o.o.) da predmetnu tražbinu prenese upravo ovrhovoditelju, iz čega se lako može zaključiti da je prednik ovrhovoditelja kao njegov dužnik (i izvorni vjerovnik prema ovdje ovršeniku) postupio sukladno pravomoćnoj odluci i predmetnim ugovorom prenio na ovrhovoditelja predmetnu tražbinu. Pokušaj ovršenika da ovaj ovršni sud dovede u zabludu tvrdnjom da su zapljena i prijenos određeni prethodno navedenim rješenjem o ovrsi Općinskog suda u Novom Zagrebu pravomoćno proglašeni nedopušteni rješenjem Općinskog suda u Splitu posl.br. Ovr-1310/2019 od 16. rujna 2019. (potvrđeno rješenjem Županijskog suda u Zagrebu GŽ Ovr-2504/2019) su potpuno neosnovani i maliciozni. Prije svega, tim rješenjem Općinskog suda u Splitu (Ovr-1310/2019) proglašeni su nedopuštenim zapljena i prijenos u postupku izravne naplate pred FINA-om sukladno čl. 210. OZ (a što prilično jasno proizlazi iz tog rješenja, jer je i sam prijedlog je ovršenik podnio povodom zahtjeva za izravnu naplatu), obzirom da ovrhovoditelj postupku izravne naplate u tom trenutku nije imao ovršnu ispravu prema dužnikovom dužniku, dok rješenje o ovrsi Općinskog suda u Samoboru posl.br. Ovr-634/2019. ničime nije proglašeno nedopuštenim, što i sam ovršenik priznaje žalbenim navodom da je tek pokrenuo parnicu radi proglašenja ovrhe nedopuštenom koja nije okončana niti je donesena bilo kakva presuda u tom smislu. Uzgred, pred Općinskom sudom u Novom Zagrebu pod br. Ovr-634/2019. vodio se postupak između ovrhovoditelja i drugog ovršenika (Futurum komunikacije d.o.o.), u kojem je ovrhovoditelj ostvarivao drugu svoju tražbinu prema tom ovršeniku na temelju potpuno druge ovršne isprave (zadužnice) dok se ovaj ovršni postupak vodi protiv drugog dužnika, ovdje ovršenika (Helios Faros d.d.) radi ostvarenja potpuno druge tražbine i to na temelju potpuno druge ovršne isprave (pravomoćnog rješenja o potvrdi stečajnog plana). Preostali žalbeni navodi ovršenika su u potpunosti irelevantni za ovu ovršnu stvar, pa se osporavaju kao neosnovani.

13. Stoga se predlaže odbiti žalbu ovršenika kao neosnovan u cijelosti u pogledu razloga iz čl. 50. St. 1. Toč. 3. OZ te čl. 50. St. 2. i 5. OZ, dok se u odnosu na žalbene razloge iz čl. 50. St. 1. Toč. 7., 9-11. OZ predlaže ovršenika uputiti u posebnu parnicu, a sukladno odredbi čl. 52. St. 3. OZ.

14. Ovršenik dostavlja sudu novi dokaz i to Prijedlog vjerovnika za otvaranje stečajnog postupka nad društvom ČETVRTA GENERACIJA d.o.o. od 24. rujna 2021.

godine, podnesen od strane Republike Hrvatske zastupane po Županijskom državnom odvjetništvu u Velikoj Gorici (ŽDO Velika Gorica), od dana 29. rujna 2021. godine objavljen na e-Oglasnoj ploči 30. rujna 2021. godine. ČETVRTA GENERACIJA d.o.o. ima dospjelu i nenamirenu tražbinu u iznosu od 25.458.441,48 kn, na ime raznih poreza i doprinosa, kako je to specificirano u prijedlogu, a koje tražbine su temeljene na ovršnim ispravama. Nadalje, na posljednjoj stranici prijedloga (str. 6.) se navodi kako je dužnik ČETVRTA GENERACIJA d.o.o. nesposoban za plaćanje i prezadužen, a što proizlazi iz činjenice da nema otvoren žiro račun (koji se zbog toga ne može blokirati), te da istovremeno ne isplaćuje plaće za radnicu Martinu Ilijevski. Nadalje, na toj posljednjoj stranici se navodi kako imovinu dužnika ČETVRTA GENERACIJA d.o.o. čine novčana sredstva u iznosu od 1.708.764,75 kn koja se nalaze na sudskom depozitu Trgovačkog suda u Splitu, a koja su namijenjena namirenju stečajnog vjerovnika FUTURUM KOMUNIKACIJE d.o.o. u stečajnom postupku (čiji je univerzalni pravni sljednik ČETVRTA GENERACIJA d.o.o.) nad dužnikom HELIOS FAROS d.d. u stečaju Stari Grad, Priko bb, OIB 48594515409 koji se vodio pri Trgovačkom sudu u Splitu pod posl. brojem St-9/15. Dakle, u ovom ovršnom postupku ovrhovoditelj Alen Ivković traži namirenje upravo ove tražbine koje mu je društvo ČETVRTA GENERACIJA d.o.o. koje je nesposobno za plaćanje i prezaduženo (ima dospjelo dugovanje samo prema Republici Hrvatskoj u iznosu od 25.458.441,48 kn) Ugovorom prijenosu o tražbine, od 20. svibnja 2021. godine ustupilo bez naknade. Stoga ovršenik ukazuje da su navodi iznijeti u žalbi kako je Ugovor prijenosu o tražbine, od 20. svibnja 2021. godine protivan kogentnoj odredbi čl. 17. Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi (dalje u tekstu ZFPPN) kojom odredbom je izrijeком zabranjeno insolventnom dužniku (Četvrta generacija d.o.o.) da prenosi tražbine u vrijeme insolventnosti odnosno nelikvidnosti i time ništetan. Za pobijanje, odnosno utvrđenje ništetnim ovog Ugovora o prijenosu tražbine (uz to što RH ima nesporan i izravan pravni i financijski interes) i sami ovršenik ima pravni interes, jer je istome zabranjeno ispunjenje tražbine prema ovrhovoditelju u ovom postupku Alenu Ivkoviću, jer bi, s jedne strane, to prije svega bilo štetno za ovršenika, koji bi time dva puta ispunio jednu te istu tražbinu (već je ispunio tražbinu plaćanjem iznosa u sudski depozit), a s druge strane, time bi ovršenik postupio protivno kogentnoj odredbi čl. 17. ZFPPN kojom je zabranjeno insolventnom dužniku (predniku ovršenika Četvrta generacija d.o.o.) da prenosi tražbine u vrijeme insolventnosti odnosno nelikvidnosti. Slijedom svega navedenog, predlaže uputi ovršenika u parnicu radi proglašenja ovrhe nedopuštenom zbog u žalbi obrazloženih žalbenih razloga iz čl. 50. st. 1. toč. 7 i 9. do 11. OZ-a.

15. U podnesku od 27. listopada 2021. ovršenik temeljem čl. 65. stavak 1. točka 5. Ovršnog zakona podnosi prijedlog za odgodu ovrhe, smatrajući da je učinio vjerojatnim da bi provedbom ovrhe trpio nenadoknadivu ili teško nadoknadivu štetu, te je protiv Rješenja o ovrsi izjavio žalbu iz čl. 52. ili čl. 53. Ovršnog zakona, a sve nakon što je zaključkom upućen na pokretanje parnice. U konkretnom slučaju ovršenik je podnio žalbu protiv rješenja o ovrsi, po više pravnih osnova koji su propisani čl. 50. Ovršnog zakona, a između ostalog i po osnovu iz čl. 50. OZ, a između ostalog i po osnovi iz čl. 50. st. 1. toč. 7 i 9. do 11. OZ-a, te je temeljem čl. 52. Ovršnog zakona, tražio od suda da ga zaključkom uputi u parnicu radi proglašenja ovrhe nedopuštenom. Slijedom navedenog, u konkretnom slučaju ispunjeni su uvjeti propisani čl. 65. st. 1. toč. 5. Ovršnog zakona, za podnošenje ovog prijedloga za odgodu ovrhe. U pogledu drugog kumulativnog uvjeta za podnošenje prijedloga za odgodu ovrhe, ako se učini vjerojatnim nastanak nenadoknadle odnosno tešku nadoknadle štete koju će ovršenik pretrpjeti provedbom ovrhe, ovršenik je već postupio prema ovršnoj ispravi

(Rješenju o potvrdi stečajnog plana) i dana 14. svibnja 2019. godine izvršio uplatu iznos od 1.708.764,75 kn u korist računa sudskog depozita Trgovačkog suda u Splitu, dakle prije nego je sud donio pobijano rješenje o ovrsi. Naime, ovršenik je pokušao ispuniti svoju tražbinu prema stečajnom vjerovniku Futurum komunikacije d.o.o. no navedeno društvo nema otvoren niti jedan transakcijski ili žiro račun na ime društva, što inače predstavlja stečajni razlog, radi čega je ovršenik bio primoran ispunjenje duga izvršiti uplatom u sudski depozit Trgovačkog suda u Splitu. Ovršenik s navedenim sredstvima, uplaćenim na sudski depozit na ime FUTURUM KOMUNIKACIJA d.o.o., ne može više raspolagati, a što je vrlo dobro poznato i ovrhovoditelju Alenu Ivkoviću, kao i direktoru društva Futurum komunikacije d.o.o. i Četvrta generacija d.o.o. Davidu Ilijevskom koji je s ovrhovoditeljem sklopio nezakoniti Ugovor o prijenosu tražbine datiran 20. svibnja 2021. Predlaže se provedbu ovrhu odgoditi sve do pravomoćnog okončanja parničnog postupka radi proglašenja ovrhe nedopuštenom, a koji postupak će ovršenik pokrenuti odmah nakon što ga sud zaključkom na to uputi. Ovršenik drži potrebnim istaknuti kako se u konkretnom slučaju može primijeniti i odredba čl. 65. st. 3. Ovršnog zakona, u kojem je određeno kako sud odgodu ovrhe može uvjetovati davanje primjerene jamčevine. U konkretnom slučaju jamčevina ovrhovoditelju može biti upravo iznos od 1.708.764,75 kn kojeg je ovršenik uplatio u korist sudskog depozita Trgovačkog suda u Splitu, pred kojim se i vodi ovaj ovršni postupak.

16. Ovrhovoditelj u podnesku od 5. studenog 2021. se u cijelosti protivi ovršenikovom prijedlogu za odgodom ovrhe, jer nisu ispunjene zakonske pretpostavke za odgodu ovrhe određene čl. 65. St. 1. OZ, jer ovršenik nije dokazao niti učinio vjerojatnim prvu i osnovnu pretpostavku, da bi provedbom ovrhe trpio nenadoknadivu ili teško nadoknadivu štetu, a prijedlog je potpuno nerazumljiv i konfuzan, obzirom da prijedlogom zahtijeva odgodu do pravomoćnosti odluke o pravnom lijeku koji ne postoji i nije podnesen (po tužbi radi proglašenja ovrhe nedopuštenim), a ne do odluke po pravnom lijeku kojeg je izjavio (žalba protiv rješenja o ovrsi). Ovrhovoditelj ne osporava da je ovršenik protiv Rješenja o ovrsi izjavio žalbu, čime je ispunjena jedna od pretpostavki, međutim, prva i osnovna pretpostavka za odgodu ovrhe ne postoji, a niti je ovršenik učinio vjerojatnim postojanje te osnovne pretpostavke, te je prijedlog je neosnovan i treba ga odbiti. Ukazuje se da ovršenik zahtijeva odgodu ovrhe do pravomoćnosti presude povodom tužbe za proglašenje ove ovrhe nedopuštenom, a da predlagatelj ničime ne dokazuje da je takvu tužbu uopće podnio, da takva parnica uopće postoji, a što ukazuje na nepostojanje pretpostavki za odgodu. Prema odredbi čl. 70. St. 1. OZ, ako se ovrha predlaže radi tog što su ovršenik ili treća osoba izjavili pravni lijek, odnosno izvanredno pravno sredstvo, odgoda se može odrediti do završetka postupka po tom pravnom lijeku. Dakle, predlagatelj nije ovlašten zahtijevati odgodu ovrhe do pravomoćnog okončanja postupka koji nije niti pokrenut, odnosno do odluke o pravnom lijeku koji nije niti podnesen, jer je to zakonska pretpostavka za određivanje odgode. S druge strane, predlagatelj sam navodi da je podnio samo žalbu protiv rješenja o ovrsi kao pravni lijek, no međutim, uopće ne zahtijeva odgodu ovrhe do odluke o žalbi, a sud nije ovlašten odlučivati izvan granica postavljenog zahtjeva. U odnosu na prvu pretpostavku, da bi provedbom ovrhe trpio nenadoknadivu ili teško nadoknadivu štetu, ovršenik se poziva na okolnost : da je iznos tražbine od 1.708.764,75 kn već položio na sudski depozit u korist vjerovnika Futurum komunikacije d.o.o., pa da provedbom ovrhe prijeti opasnost da dva puta ispuni jednu te istu tražbinu, jer da ovršenik ne može raspolagati novčanim iznosom položenim na račun suda, te da je protiv prednika ovrhovoditelja dana 24.09.2021. podnesen prijedlog za otvaranje stečajnog postupka, da bi predmetni ugovor o cesiji bio ništetan

iz razloga što je prednik ovrhovoditelja za vrijeme nelikvidnosti otuđio svoju tražbinu ovrhovoditelju. Prije svega treba odmah napomenuti da je ovrha već djelomično provedena, odnosno da je provedena pljenidba predmetnog iznosa tražbine, pa već samo zbog te činjenice se ukazuje neosnovanim prijedlog za odgodu ovrhe, obzirom da se odgodom ovrhe predmetni novčani iznos ne vraća ovršeniku, već i nadalje ostaje zaplijenjen i ovršenik ne može s njim raspolagati, pa nije jasno na koji način bi ovršenik trebao trpjeti nenadoknadivu štetu provedbom prijenosa. Na okolnost trpljenja štete provedbom prijenosa u korist ovrhovoditelja, ovršenik nije ukazao ni na jednu činjenicu niti dokaz, iz koje bi proizlazila opasnost od štete uslijed prijenosa u korist ovrhovoditelja. Naime, nije jasno zbog čega ovršenik smatra da dvostrukim plaćanjem nastaje nenadoknativa ili teško nadoknativa šteta i koje to okolnosti ukazuju na tu činjenicu, koji dokazi potvrđuju tu tvrdnju, a pogotovo uzimajući u obzir činjenicu da je se provedbom ovrhe predmetna tražbina prenosi u korist ovrhovoditelja, koji je potpuno likvidan i solventan. S druge strane, nije razumljivo i jasno zbog čega ovršenik smatra da ne bi mogao povratiti sredstva uplaćena na račun suda, jer ne iznosi nikakve činjenice ili okolnosti iz kojih bi proizlazilo da povrat sredstava uplaćenih kao rezervacija od suda ne bi bio moguć. Dakle, tvrdnje ovršenika o trpljenju "nenadoknative ili teško nadoknative štete" zbog dvostrukog plaćanja nespornog duga su vrlo paušalne i usmjerene isključivo na izbjegavanje plaćanja obveze koja je utvrđena pravomoćnom i ovršnom sudskom odlukom, a čime pokušava narušiti temeljno pravo svakog vjerovnika, da u uređenom društvu naplati svoju pravomoćno utvrđenu tražbinu. Pred Trgovačkim sudom u Splitu uopće nije zasnovan sudski depozit za predmetnu tražbinu u korist vjerovnika (dakle, niti u korist prednika ovrhovoditelja, niti u korist ovrhovoditelja), kako to neosnovano i maliciozno pokušava prikazati ovršenik, a niti je na taj način predmetna tražbina ispunjena prema bilo kome. Ne ulazeći uopće u razloge uplate novčanog iznosa od 1.708.745,75 kuna u korist računa Trgovačkog suda u Splitu (umjesto u korist vjerovnika), i to prije dospelja te obveze prema vjerovniku (obveza je dospjela tek 04. lipnja 2019.), ovršenik ničime ne dokazuje da je tu uplatu izvršio u korist FUTURUM KOMUNIKACIJE d.o.o., kao svojeg vjerovnika, a niti uopće dokazuje da su bile ispunjene pretpostavke za zasnivanje sudskog depozita na sudu, odnosno da je vjerovnik bio u zakašnjenju, kao niti činjenicu da bi ovršenik pozivao svog vjerovnika na preuzimanje ispunjenja. Ovršenik uopće nije niti pokušao uplatiti predmetnu tražbinu vjerovniku Futurum komunikacije d.o.o., niti za takvu tvrdnju dostavlja bilo kakav dokaz, pa su njegove tvrdnje o nemogućnosti plaćanja obveze zbog nepostojana računa neosnovane, tim više što iz naloga za plaćanje proizlazi da je istog dana, kada i prema svim drugim vjerovnicima stečajnog plana, izvršio tek rezervaciju na račun suda (potpuno nerazumljivo zašto!), a da prethodno nije pozvao vjerovnika na preuzimanje tražbine.

17. Ovrhovoditelj ističe da je pogrešno je mišljenje ovršenika da bi predmetni ugovor o cesiji bio ništetan pravni posao, suprotan čl. 17. Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi kojom je određeno da poduzetnik u stanju nelikvidnosti ne može poduzimati radnje koje bi imale za posljedicu oštećenje ili dovođenje vjerovnika u neravnopravni položaj. Osim što nema nikakvog dokaza da bi cedent bio nelikvidan, ta činjenica ne čini predmetni ugovor o cesiji ništetnim, a niti ovršenik ima bilo kakav pravni interes pozivati se na taj razlog. Naime, ovršenik nije vjerovnik ovrhovoditelja, niti prenošenjem tražbine na ovrhovoditelja, ovršeniku nastaje nekakva šteta (čak naprotiv njegova pozicija dužnika se ne mijenja bez obzira tko bio njegov vjerovnik) što znači da ovršenik nije ovlašten niti ima pravni interes isticati takav prigovor. Iz same činjenice da ovršenik predlaže određivanje jamčevine upravo

iznosom koji je položen na računu suda u Splitu, jasno proizlazi zaključak i stajalište samog ovršenika da su to njegova sredstva, da njima može raspolagati, pa čak i za jamčevinu, odnosno da ta sredstva u svakom trenutku može povratiti, te da nema nikakve opasnosti od trpljenja nenadoknadive ili teško nadoknadive štete. Stoga se predlaže odbiti prijedlog ovršenika za odgodu ovrhe kao neosnovan u cijelosti i naložiti mu da ovrhovoditelju nadoknadi trošak žalbenog postupka u roku od 8 dana s pripadajućom zateznom kamatom po stopi određenoj čl. 29. ZOO tekućoj od donošenja rješenja pa do isplate.

18. Iz tijeka postupka neprijeporno proizlazi da ovršenik podnosi žalbu protiv rješenja o ovrsi T.S.S. od 30. srpnja 2021. pozivajući se na primjenu čl. 50. st.1 toč. 3. Ovršnog zakona ("Narodne novine" broj, 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17, 131/20, u daljnjem tekstu OZ), smatrajući da je ovršna isprava rješenje o potvrdi stečajnog plana Trgovačkog suda u Splitu posl.br. St-9/2015-365 od 21. studenog 2018.g. izgubila svoju djelotvornost. Međutim i ovrhovoditelj i ovršenik traže da ih sud uputi na parnicu radi utvrđenja da li je predmetna tražbina prestala ispunjenjem odnosno zasnivanjem sudskog depozita u korist vjerovnika. Iako ovrhovoditelj osporava navod da bi predmetna tražbina prestala ispunjenjem odnosno zasnivanjem sudskog depozita u korist vjerovnika, odnosno prednika ovrhovoditelja jer za to nisu ispunjene zakonske pretpostavke iz čl. 164. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine", broj 35/05., 41/08., 125/11., 78/15. i 29/18., dalje: ZOO) primjenom čl. 52. st. 3. OZ je propisano da ukoliko ovrhovoditelj ospori postojanje tih razloga iz čl. 50. st. 1. toč. 3. OZ na koje se ovršenik poziva, da će sud bez odgode donijeti rješenje kojim će ovršenika uputiti na parnicu radi proglašenja ovrhe nedopuštenom. Međutim, ukazuje se od strane ovog suda da rješenje o potvrdi stečajnog plana Trgovačkog suda u Splitu posl.br. St-9/2015-365 od 21. studenog 2018.g.nije izgubilo svoju djelotvornost, jer je upravo temeljem navedenog rješenja koje je svojstvo pravomoćnosti steklo 27.02. 2019., ovršenik je dana 14.05.2019. izvršio prijenosa novčanog iznosa od 1.708.745,75 kuna u korist računa Trgovačkog suda u Splitu sa naznakom rezervacija sredstava u korist Futurum komunikacije d.o.o., te stoga osnovano ovrhovoditelj ukazuje da nisu bile ispunjene pretpostavke za zasnivanje sudskog depozita kao niti činjenicu da bi ovršenik pozivao svog vjerovnika na preuzimanje ispunjenja i da bi vjerovnik bio u zakašnjenju. Ne postoje dokazi da je ovršenik uopće pokušao uplatiti predmetnu tražbinu u korist vjerovnika Futurum komunikacije d.o.o., osim tvrdnje ovršenika o nemogućnosti plaćanja obveze zbog nepostojana računa Futurum komunikacije d.o.o., te stoga osnovano ovrhovoditelj ukazuje da je iznos prenesen na račun stečajnog suda izvršen po nalogu ovršenika tek kao "rezervacija" sredstava koji iznos ovršenik u svakom trenutku može povući, te stoga prema mišljenju ovog suda polaganje ovog iznosa ne može imati učinak ispunjenja tražbine utvrđene pravomoćnim stečajnim planom i rješenjem o potvrdi stečajnog plana ali budući ovu okolnost ovrhovoditelj osporava za primijeniti je čl. 52. st. 3. OZ kojim se ovršenik upućuje na parnični postupak radi utvrđenja da li je ovršna isprava izgubila svoju djelotvornost.

19. Ovršenik ukazuje na žalbeni razlog iz čl.50. st.1. toč. 7 OZ da ovrhovoditelj Alen Ivković nije ovlašten tražiti ovrhu na temelju ovršne isprave iz rješenja o potvrdi stečajnog plana Trgovačkog suda u Splitu posl.br. St-9/2015-365 od 21. studenog 2018. jer nije vjerovnik u stečajnom postupku, a tražbina koju Četvrta generacija d.o.o. kao pravni slijednik Futurum komunikacija d.o.o. prenosi na ovrhovoditelja Alena Ivković temeljem Ugovor o prijenosu tražbine 20.05.2021. predstavlja tražbinu iz

stečajnog postupka i mogla se prenositi samo tijekom trajanja stečajnog postupka, pa budući ovrhovoditelj tražbinu nije stekao temeljem članka 146. SZ nema aktivnu legitimaciju u ovome ovršnom postupku u kojem može tražiti prisilnu naplatu. Čl.50. st.1. toč. 7 OZ je propisano da protiv rješenja o ovrši ovršenik može izjaviti žalbu ako ovrhovoditelj nije ovlašten tražiti ovrhu na temelju ovršne isprave, odnosno ako nije ovlašten na temelju nje tražiti ovrhu protiv ovršenika, te budući ovrhovoditelj osporava ovaj žalbeni razlog smatrajući da raspolaže ovršnom ispravom i dokazom da predmetna tražbina proizlazi iz javno ovjerovljene privatne isprave (Ugovorom o prijenosu tražbine datiran 20.05.2021) kojom je predmetna tražbina na njega prenesena, sukladno odredbi čl. 32. Ovršnog zakona, smatra da je dokazao aktivnu legitimaciju odn. ovlaštenje tražiti ovrhu na temelju predmetne ovršne isprave te da ima ista prava kao i ustupitelj pozivajući se na čl. 84. St. 1. ZOO. Budući se kao prijeporno nameće pravno pitanje da li se tražbina koja je ustupljena ovrhovoditelju mogla prenijeti samo tijekom trajanja stečajnog postupka odnosno tumačenja i primjene čl. 146. SZ-a, na koju se poziva ovršenik, odnosno da li je ovrhovoditelj temeljem Ugovora o prijenosu tražbine ujedno i stjecatelj te da li stupa u pravni položaj svog prednika, jest pravno pitanje koje će se trebati utvrditi u parničnom temeljem čl. 52. st. 3. OZ upućuje se ovršenik u parničnom postupku dokazivati da činjenice iz čl.50.st.1.toč.7.

20. Ovršenik se poziva na primjenu žalbenog razloga iz čl. Čl.50. st.1. toč. 10 OZ jer da bi ispunjenje tražbine prema ovrhovoditelju u ovom postupku Alenu Ivkoviću bilo zabranjeno, jer da bi ovršenik postupio protivno kogentnoj odredbi čl. 17.st.2 Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi (dalje u tekstu ZFPPN) kojom odredbom je propisano da poduzetnik u stanju nelikvidnosti ne smije poduzimati radnje koje bi za posljedicu imale oštećenje ili dovođenje vjerovnika u neravno pravan položaj. Nad društvom ČETVRTA GENERACIJA d.o.o podnesen je prijedlog vjerovnika Republike Hrvatske zastupane po Županijskom državnom odvjetništvu u Velikoj Gorici (ŽDO Velika Gorica), za otvaranje stečajnog postupka od 24. rujna 2021. godine, objavljen na e-Oglasnoj ploči 30. rujna 2021. zbog nepodmirenih i dospjelih tražbinu u iznosu od 25.458.441,48 kn, na ime raznih poreza i doprinosa, a koje tražbine su temeljene na ovršnim ispravama, te da bi imovinu dužnika ČETVRTA GENERACIJA d.o.o. činila novčana sredstva u iznosu od 1.708.764,75 kn koja se nalaze na sudskom depozitu Trgovačkog suda u Splitu, te stoga ovrhovoditelj Alen Ivković traži namirenje upravo ove tražbine koje mu je društvo ČETVRTA GENERACIJA d.o.o. Ugovorom prijenosu od 20. svibnja 2021. ustupilo bez naknade, a takav ugovor o prijenosu tražbine u vrijeme insolventnosti odnosno nelikvidnosti bio bi ništetan. Za utvrđenje ništetnosti ovog Ugovora o prijenosu tražbine (uz to što RH ima nesporn i izravan pravni i financijski interes) i ovršenik ima pravni interes, jer je istome zabranjeno ispunjenje tražbine prema ovrhovoditelju u ovom postupku Alenu Ivkoviću. Ovrhovoditelj navodi da se ovršenik točno pozvao na odredbu iz čl. 17. Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi, međutim da ovršenik nije vjerovnik ovrhovoditelja, niti prenošenjem tražbine na ovrhovoditelja, ovršeniku nastaje nekakva šteta (čak naprotiv njegova pozicija dužnika se ne mijenja bez obzira tko bio njegov vjerovnik) što znači da, ovršenik nije ovlašten niti ima pravni interes isticati takav prigovor. Dovođenje vjerovnika u neravno pravan položaj ili pak oštećenje vjerovnika predstavlja poboju radnju (čl. 66. i 67. ZOO), za koju je dopušteno pokretati parnice radi pobijanja dužnikovih pravnih radnji, a ne ništetan pravni posao, kako to smatra ovršenik. Nadalje ovršenik smatra da je Ugovora o prijenosu tražbine na ovrhovoditelja Alena Ivkovića prenosi se tražbinu u iznosu od 1.708.764,75 kn, dok

društvo Četvrta generacija d.o.o., ovim ugovorom ne dobiva nikakvu protučinidbu te da se radi o nedopuštenosti pobude koja je regulirana čl. 273. ZOO-a, što čini dodatni razloga zbog čega je pobijani Ugovor o prijenosu tražbine, od 20. svibnja 2021. godine, bez učinka.

21. Iz navedenog proizlazi da i ovrhovoditelj i ovršenik predlažu da ih se temeljem razloga iz čl.50 st. 1. tč. 7., 9-11. OZ uputiti ovršenika u posebnu parnicu, a sukladno odredbi čl. 52. St. 3. OZ. radi proglašenja ovrhe nedopuštenom na koje razloge su ukazali ovrhovoditelj i ovršenik, te stoga sud u ovoj fazi ovrhe nije meritorno odlučivao o žalbenim razlozima na koje se pozvao ovršenik.

22. Osnovan je zahtjev ovršenika za odgodom ovrhe temeljem čl. 65. stavak 1. točka 5. Ovršnog zakona jer je ovršenik učinio vjerojatnim da bi provedbom ovrhe trpio nenadoknadivu ili teško nadoknadivu štetu, budući je protiv rješenja o ovrsi iz više žalbenih osnova propisanih čl. 50. i čl. 52. Ovršnog zakona, podnio je žalbu, te je zaključkom upućen na parnicu radi proglašenja ovrhe nedopuštenom. U pogledu drugog kumulativnog uvjeta za podnošenje prijedloga za odgodu ovrhe, ako se učini vjerojatnim nastanak nenadoknadle odnosno tešku nadoknadle štete koju će ovršenik pretrpjeti provedbom ovrhe, ovršenik je upravo i zatražio upućivanje u parnicu pozivajući se na žalbeni razlog iz čl. 50.st.1. toč. 3 OZ, jer smatra da je postupio prema ovršnoj ispravi rješenju o potvrdi stečajnog plana od 14. svibnja 2019. te izvršio uplatu iznos od 1.708.764,75 kn u korist računa sudskog depozita Trgovačkog suda u Splitu, te bi ponovnom uplatom trpio nenadoknadivu štetu, a prijeporno jest da li je polaganjem depozita ovršenik namirio tražbinu prema predniku ovrhovoditelja, radi čega je ovršenik upućen na parnični postupak, a što bi u protivnom značilo da bi ovršenik tražbinu podmorio dva puta. Slijedom navedenog, u konkretnom slučaju ispunjeni su uvjeti propisani čl. 65. st. 1. toč. 5. i 70.st.1. Ovršnog zakona, za podnošenje ovršenikovog prijedloga za odgodu ovrhe sve kao je odlučeno u izreci ovog rješenja.

U Splitu, 19. travanj 2022.

S U D A C

Vinka Mitrović

POUKA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ovog rješenja može se izjaviti žalba u roku od 8 dana od dana primitka pisanog otpravka ovog rješenja. Žalba se podnosi ovom sudu u 3 primjerka.

DNA

- Suzana Trputac, Užarska 28, Rijeka
- Goran Katura, Domovinskog rata 26/I, Split
- FINA Split
- spis

Broj zapisa: **eb30a-91f7f**

Kontrolni broj: **09f42-af8a5-fca09**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=VINKA MITROVIĆ, L=SPLIT, O=TRGOVAČKI SUD U SPLITU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.